

пише темесюка за напрѣдъ въ грошеве, и то ако му рабо-
тише ихтибаръ-ть, а ако ли не, той трѣбаше да ся позатвори,
па и стока-та или кѣща-та му да ся продаде. И така едни
прѣкарахъ това, другы дадохъ и за напрѣдъ пакъ темесюкъ,
съ обѣщаніе, да го плацать на оня свѣтъ! трети като ви-
дѣхъ, че и съ едно-то и съ друго-то ся не излиза на главъ,
очистихъ между два дни и невърихъ ся вече; а пакъ чет-
връти, кои-то быхъ по-прѣпредени, помжичихъ ся да дока-
жихъ на взаимодавци-ты си, че трѣбва да ся погодять по
срѣденъ пѣтъ; и нѣ тѣ като не зехъ отъ думж, быдохъ при-
нудени отъ свои-ты длѣжницы да идѣтъ на голѣмо-то мѣсто,
та тамъ ся расправяхъ съ тѣхъ по особно за това издаде-
ны-ты законы въ онова врѣмѧ за срѣдне погажданіе из-
между взаимодавци и длѣжницы, т. е. да ся плаща на-по-
ловинѣ всякой такъвъ длѣгъ. Отъ извѣтрѣлы-ты по чюж-
динѣ Петровци едни въ отчаяніе-то си прѣдадохъ ся на піян-
ство, въ кое-то сврьшихъ и животъ и длѣгъ и всичко, а
отъ живы-ты повече-то сѫ науимили да ся върнѣтъ нѣкога
въ книгѣ у дома си, та да ся наплатить на свои-ты взаимо-
давци, кои-то чясь-по-чясь погледватъ темесюцы-ты въ сан-
джа си и прѣсмѣтать колко нулы щѣтъ имъ донесѣтъ тѣхъ-
ны-ты дадены лиры. Така наши-ти Павловци броять вече
коджя години, а години ся не изброявать, лиры не дохож-
дать, а при всичко това тѣ сѫ принудени още и да давать та
да хранять на живо-умрѣлы-ты и вдовици-ты и сырачета-
та, кои-то съставляватъ повече отъ три четвръти отъ насе-
ленія-та и сѫ стоварени пакъ на тѣхънъ грѣбъ, па покрай
това и ерфене-то отъ данѣкъ и др. т. общински разноски
тегиже все пакъ повече тѣмъ. Нѣ отъ всичко това тѣ още
не можахъ да ся освѣстять и да видѣтъ, че общины-ты ся
развалять и че тѣ на тоя начинъ нѣма ни вовѣкъ вѣковъ да
земѣтъ пары, та да ся споразумѣятъ помежду си общин-
ски за да оставятъ и лихвѣ и горнинѣ на свои-ты длѣжни-
цы и да гы повыкатъ да ся приберѣтъ, та да имъ платять
само майкѣ-тѣ или и отъ неї да имъ оставятъ, какво-то и
Петровци-ти да ся оправятъ и Павловци-ти да земѣтъ по нѣ-
кої отъ съвсѣмъ изгубены-ты си лиры. Види ся, че тѣхны-
гы училища като ся захласнѣли да гы учнѣтъ да говорятъ Френ-
ский языкъ, заборавили да имъ прѣдадѣтъ Смѣтницѣ, та да зна-
иже какъ да си прѣсмѣтать за наскѣчный хлѣбъ; още и да имъ